

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8/2021
15.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лазар Марковић, адвокат из ..., против тужених ЈКП „Водовод и канализација“ Панчево, кога заступа Предраг Басарић, адвокат из ... и ЈП „Урбанизам“ Панчево, кога заступа Јелена Младеновић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ЈКП „Водовод и канализација“ Панчево изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3932/18 од 31.05.2019. године, у седници одржаној 15.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ЈКП „Водовод и канализација“ Панчево изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3932/18 од 31.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву П 23/17 од 02.04.2017. године, ставом првим изреке усвојено је преиначење тужбе тужиоца из поднеска од 14.07.2016. године. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, по тужби преиначеној поднеском од 14.07.2016. године, па је обавезан тужени ЈКП „Водовод и канализација“ Панчево да о свом трошку изведе радове на санацији оштећења на колектору кишне канализације или изгради нов колектор кишне канализације који се налази испред куће тужиоца у Панчеву, Улица ... бр. .. (раније ... бр. ..), чиме би се онемогућио продор атмосферске и друге воде из колектора кишне канализације у подрум куће у којој живи тужилац, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, те да у истом року изврши санацију штете на објекту тужиоца изазаване задржавањем воде у подруму, на начин ближе одређен у овом ставу изреке, као и друге радове потребне за отклањање оштећења услед продирања воде из колектора кишне канализације или да тужиоцу на име противвредности ових радова, као алтернативно овлашћење за тужену, исплати износ од 11.481 еура са законском затезном каматом према референтној каматној стопи Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, почев од доношења пресуде до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђеног до траженог, којим је тужилац тражио да се солидарно са туженим ЈКП „Водовод и канализација“ Панчево обавезе и тужени ЈП „Урбанизам“ Панчево да изведе радове о свом трошку потребне на санирању оштећења на колектору кишне канализације или изгради нови колектор, на месту и на начин ближе наведен у овом ставу изреке, или да уместо те чинидбе, а као алтернативно овлашћење за туженог ЈП „Урбанизам“ Панчево исплати са туженим

ЈКП „Водовод и канализација“ Панчево противвредност ових радова у износу од 11.481 еура, и тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно плате за умањену вредност стамбене зграде износ од 30.100 еура, са законском затезном каматом према референтној каматној стопи Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, почев од доношења пресуде до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, а по преиначеној тужби од 14.07.2016. године. Ставом четвртим изреке тужилац је обавезан да туженом ЈП „Урбанизам“ Панчево накнади трошкове парничног поступка у износу од 72.000,00 динара. Ставом петим изреке тужени ЈКП „Водовод и канализација“ Панчево је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 843.247,71 динара, са законском затезном каматом почев од дана када се стекну услови за извршност пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3932/18 од 31.05.2019. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена је првостепена пресуда у ставовима другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ЈКП „Водовод и канализација“ Панчево је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог ЈКП „Водовод и канализација“ Панчево.

Одлучујући о ревизији туженог, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку који је покренут 24.12.2003. године, да су решењем Врховног касационог суда Рев 2360/10 од 15.03.2012. године укинута пресуда Окружног суда у Панчеву Гж 659/09 од 01.09.2009. године и пресуда Општинског суда у Панчеву П 1834/06 од 17.12.2008. године, која је исправљена решењем од 25.02.2009. године, и предмет уступљен Основном суду у Панчеву на поновно суђење. Побијана правноснажна одлука донета је после 31.05.2014. године, па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14, на основу члана 506. став 2. истог Закона.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је оценио да није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 24.12.2003. године. Тужилац је поднеском од 14.07.2016. године објективно преиначио тужбу, а на рочишту одржаном 24.01.2017. године дозвољено је преиначење тужбе. Вредност преиначеног тужбеног захтева износи 41.582 еура, док вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 11.481

еура, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате.

Имајући у виду да се конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на ненувчано потраживање – чинидбу или да уместо чинидбе, као алтернативно овлашћење, тужени исплати тужиоцу противвредност ових радова у износу од 11.481 еура у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије, те стога побијана вредност, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе не прелази динарску противвредност 40.000 евра, па је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић